IZRAELIO VALSTYBĖS VYRIAUSYBĖS
IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUSITARIMAS
DĖL
DIPLOMATINĖS ATSTOVYBĖS ARBA KONSULINĖS ĮSTAIGOS PERSONALO NARIO ŠEIMOS NARIŲ TEISĖS DIRBTI MOKAMĄ DARBĄ

Izraelio Valstybės Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Šalys),

suprasdamos, kad kartu su diplomatu gyvenantys jo šeimos nariai, ypač sutuoktiniai, gali norėti dirbti valstybėje, kurioje diplomatinės atstovybės arba konsulinės įstaigos personalo narys paskirtas eiti pareigas;

norėdamos sudaryti sąlygas tokiems šeimos nariams dirbti mokamą darbą priimančiojoje valstybėje,

susitarė:

1 straipsnis

Leidimas dirbti mokamą darbą

1. Siunčiančiosios valstybės diplomatinės atstovybės arba konsulinės įstaigos personalo nario, paskirto vykdyti oficialią misiją priimančiojoje valstybėje, šeimos nariams, gyvenantiems kartu su diplomatinės atstovybės arba konsulinės įstaigos personalo nariu, leidžiama dirbti mokamą darbą priimančiojoje valstybėje pagal priimančiosios valstybės taikytinų teisės aktų ir šio Susitarimo nuostatas.

2. Priimančioji valstybė pasilieka teisę nesuteikti leidimo dirbti atitinkamose srityse, *inter alia*:

a) jeigu darbdavys yra priimančioji valstybė, įskaitant jos viešąsias įstaigas, valstybines ir mišrios (viešosios ir privačios) nuosavybės įmones;

b) jeigu tai yra su nacionaliniu saugumu susijusi veikla.

3. Leidimas dirbti mokamą darbą priimančiojoje valstybėje galioja tik tol, kol diplomatinės atstovybės arba konsulinės įstaigos personalo narys eina pareigas priimančiojoje valstybėje arba vėliausiai tris mėnesius nuo tada, kai jis nustojo tas pareigas eiti.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame Susitarime:

1. diplomatinės atstovybės arba konsulinės įstaigos personalo narys – bet kuris siunčiančiosios valstybės darbuotojas, kuris nėra priimančiosios valstybės pilietis ir joje nuolat negyvena, paskirtas eiti pareigas diplomatinėje atstovybėje arba konsulinėje įstaigoje priimančiojoje valstybėje;

2. diplomatinės atstovybės arba konsulinės įstaigos personalo nario šeimos narys:

a) sutuoktinis pagal taikytinus siunčiančiosios valstybės teisės aktus;

b) nesudarę santuokos išlaikomi vaikai iki 18 metų arba nesudarę santuokos išlaikomi vaikai iki 25 metų, jei jie mokosi priimančiojoje valstybėje pripažintame universitete ar kitoje aukštojo mokslo įstaigoje;

c) kartu gyvenantys nesudarę santuokos fiziškai ar psichiškai neįgalūs vaikai, kurie pajėgia dirbti.

3 straipsnis

Leidimo suteikimo tvarka

1. Šeimos narių teisė dirbti mokamą darbą priimančiojoje valstybėje reglamentuojama šio Susitarimo nuostatomis, leidimas dirbti tokį darbą iš kompetentingų įstaigų turi būti gaunamas iš anksto: siunčiančiosios valstybės ambasada šeimos nario vardu priimančiosios valstybės Užsienio reikalų ministerijos Protokolo departamentui pateikia prašymą, kuriame nurodomos pareigos, dėl kurių kreipiamasi, galimo darbdavio duomenys ir kita informacija, kurios vadovaudamasi savo procedūromis ir formomis prašo kompetentinga įstaiga. Kompetentingos priimančiosios valstybės įstaigos, patikrinusios, ar darbą norintis gauti asmuo atitinka šiame Susitarime apibrėžtas kategorijas, ir atsižvelgdamos į taikytinas vidaus nuostatas, išduoda leidimą dirbti pagal taikytinus priimančiosios valstybės teisės aktus ir per priimančiosios valstybės Užsienio reikalų ministerijos Protokolo departamentą oficialiai informuoja siunčiančiosios valstybės ambasadą, kad minėtam asmeniui leidžiama eiti prašyme nurodytas pareigas. Išduodant leidimą dirbti netaikomas darbo rinkos testas ar kvotos.

2. Jeigu šeimos narys norėtų pakeisti darbą bet kuriuo metu po to, kai gavo leidimą dirbti, dėl tokio leidimo jis turi kreiptis pakartotinai.

3. Šeimos nariui suteikiamas leidimas ar galimo darbdavio leidimas dirbti mokamą darbą nereiškia, kad asmuo atleidžiamas nuo kokių nors reikalavimų vykdymo ar mokesčių arba kad jam netaikoma kokia nors tvarka, kuri paprastai taikoma bet kokiam darbui, nesvarbu, ar tie reikalavimai būtų susiję su darbuotojo asmeninėmis savybėmis, profesine kvalifikacija, kokiam nors amatui reikalingais įgūdžiais ar kt. Šeimos narys neatleidžiamas nuo keliamų reikalavimų profesijoms, kurioms reikia specialios kvalifikacijos. Šio Susitarimo nuostatos nereiškia, kad kita susitariančioji Šalis pripažins darbui pagal konkrečią profesiją reikalingą laipsnį.

4 straipsnis

Privilegijos ir imunitetai nuo civilinės ir administracinės jurisdikcijos

Jeigu šeimos nariams pagal 1961 m. Vienos konvenciją dėl diplomatinių santykių arba pagal 1963 m. Vienos konvencijoje dėl konsulinių santykių įtvirtintas tarptautinės paprotinės teisės normas suteikiamas imunitetas nuo priimančiosios valstybės civilinės ir administracinės jurisdikcijos, toks imunitetas netaikomas į priimančiosios valstybės civilinę ar administracinę jurisdikciją patenkantiems to šeimos nario veiksmams ar neveikimui dirbant mokamą darbą. Ši imuniteto nuo civilinės ir administracinės atsakomybės išimtis nebus suprantama kaip taikytina imunitetui nuo bausmių vykdymo, kuriam bus reikalingas specialus atsisakymas.

5 straipsnis

Imunitetas nuo baudžiamosios jurisdikcijos

Jeigu šeimos nariams pagal 1961 m. Vienos konvenciją dėl diplomatinių santykių arba pagal 1963 m. Vienos konvencijoje dėl konsulinių santykių įteisintas tarptautinės paprotinės teisės normas suteikiamas imunitetas nuo priimančiosios valstybės baudžiamosios jurisdikcijos:

a) nuostatos dėl imuniteto nuo priimančiosios valstybės baudžiamosios jurisdikcijos taikomos ir bet kuriam šeimos nario veiksmui ar neveikimui dirbant mokamą darbą;

b) tačiau jeigu dirbant mokamą darbą įvykdomas sunkus nusikaltimas, kaip nustatyta priimančiosios valstybės nacionalinės teisės aktuose, priimančiosios valstybės rašytiniu prašymu siunčiančioji valstybė rimtai svarsto galimybę atsisakyti imuniteto nuo priimančiosios valstybės baudžiamosios jurisdikcijos to šeimos nario atžvilgiu;

c) toks imuniteto nuo baudžiamosios jurisdikcijos atsisakymas nereiškia, kad jis taikytinas imunitetui nuo bausmių vykdymo, kuriam reikalingas specialus atsisakymas.

6 straipsnis

Mokesčių ir socialinės apsaugos teisės aktų taikymas

Pagal 1961 m. Vienos konvenciją dėl diplomatinių santykių ir pagal 1963 m. Vienos konvencijoje dėl konsulinių santykių įteisintas tarptautinės paprotinės teisės normas dėl visų klausimų, susijusių su šeimos narių mokamu darbu priimančiojoje valstybėje, jiems taikomi priimančiojoje valstybėje galiojantys mokesčių ir socialinės apsaugos teisės aktai.

7 straipsnis

Ginčų sprendimas

Ginčai ar nesutarimai, kylantys dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo, sprendžiami tarpusavio konsultacijomis.

8 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Šalys praneša viena kitai diplomatiniais kanalais apie vidaus teisinių procedūrų, kurios yra būtinos šiam Susitarimui įsigalioti, užbaigimą. Susitarimas įsigalioja vėlesnio pranešimo gavimo dieną ir galioja neribotą laiką.

2. Šis Susitarimas gali būti keičiamas rašytiniu abiejų Šalių susitarimu. Pakeitimai įsigalioja šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

3. Bet kuri Šalis gali nutraukti šį Susitarimą prieš 6 (šešis) mėnesius diplomatiniais kanalais apie tai raštu pranešdama kitai Šaliai.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti atitinkamų Vyriausybių tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

Pasirašyta 2012 m. kovo 6 d., atitinkančią 5772 m. Adar 12 d., Jeruzalėje dviem originaliais egzemplioriais hebrajų, lietuvių ir anglų kalbomis; visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo aiškinimo, vadovaujamasi tekstu anglų kalba.

Izraelio Valstybės
Vyriausybės vardu

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu